

TELEGRAFUL ROMANU.

Nº 55. ANULU XVI.

Telegraful este de două ori pe săptămână: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu la expediția poștei pe acasă la c. r. postă, cu bani gata prin scrisori francate adăstrate către expediția. Pretul prenumerării pentru Sabiu este pe an 7. fl. v. a. și pe o jumătate de an 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

tru provinciile din Monarchia pe unu sau 8 fl. era pe o jumătate de an 4 fl. v. a. Pentru principatul și teritoriile străine pe anu 13 fl. și anu 6 fl. v. a.

Inseratele se plătesc pentru între 1 ora cu 7 cr. și urmă, pentru a două ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetare cu 3 1/2 cr. v. a. și urmă.

Sabiu, în 11/23 iuliu 1868.

Politica practica in „Kolosvári Közl”

Articulul nostru din nr. 51 „Ierasi politica“ facă impresiunea unui simtiemntu măstăcatu asupra lui „Kol. Közl“ (nr. 83.) Această se bucură și se întristă deodata de articulul nostru.

„K. K.“ dice ca reprivirea istorica din acel art. e forte plina de inventiatura; insă e forte superatul pentru ea reprivirea noastră o amu inceputu tocmai cu cucerirea teritorioru acestor din partea lui Traian. Dara și mai cu greu ia cadiu, pentru ca amu făcutu amintire de uniunea celor trei națiuni pre carea o amu arestatu, că și cum ea aru si tinutu pre români in jugulu naționalu și confesionalu. Dice ca trebuie sa scim, și de siguru scim, ca uniunea aceea o a făcutu nobilimea cu sasii și cu se-cu sp̄e sup̄imarea rebeliunii iobagilor și sp̄e aperarea drepturilor loru feudale, ce eran atunci in tota Europa. Pentru ce dara o distingemu că pre unu ce indreptato numai asupr'a românilor și rupem ranele de nou? de oare ce o politica practica trebuie sa se cugete de vindecarea rănilorloru celor noue și sa se feresea de atitudinea animositățiloru naționale.

Mai departe dice ca nu „e convenabilu și nu e cavalerescu“ sa accentuam, ca mai avem multe de castigat pre terenul naționalu, și din acela cauza asta ca instructiunea ce o amu dat'o românilor e unilaterală, și ca mai bine eră deca se spunea ceea ce mai e inapoi de castigat, in detaliu, și cu fundamentele s. a. m. d.

Mai intâi i multiamu lui „K. K.“ pentru recunoștința ce ni-o arata indata la inceputu in articulul seu și accentuam impregiurarea acelui anumit, pentru că sa vîdă sinioru, ca deca articulul era plin de relele ce i le atribue in urma, nu putea se fia și bonu și plinu de inventiatura.

Căto e pentru Traianu, noi nu amu vrutu să dămu aripi ultraistilor, după cum dice „Kol. Közl“, că noi amu considerat insemnatatea poziunii geografice. Apoi acela insemnatate nu se poate ilustra din istoria cu nici unu exemplu asia de bine că în Traianu, pentru ca din tota strategie, căte le sfârșitul dela elu începe, nu mai vedem pre nimeni, carele se fia sciu pune pretiu pre acea situație.

Pentru amintirea „uniunii“ coloru trei națiuni in desertu se supera Kol. Közl, din cauza, că oricum se va luă lucrul rezultatul este ca legislatiunea tranna de mai nainte a eschisul pre români că națiune și că religiune din barierile sele. Mernăurile cari se facu in articolii respectivi de legi, citati de mai trei decenii de atâtatea ori, e necontestabilu, că a fostu indreptat asupr'a românilor, pentru că in acel articoli se dice expresu; „noha az ol áh natió ele și de alta parte va scî Kol. Közl, că unguri, și sasii iobagi, tocmai prin maestria constituirea separata pentru Transilvania, inca din tempii regilor, prin religiunile loru de chiarate mai tardiu de recepte, aveau o portă deschisa de a se face omeni liberi, precându romanului nobilu, carele politicesce aveau drepturi, și se denegau pentru confesiunea sea religiunaria. Si apoi deca intilegea mai bine ceea ce amu fostu scrisu noi, „Kol. Közl“ vedea, că noi aveam de a face cu noi insine, aveam de a area diferența posetiunii politice a romanilor din Transilvania și a celor din Ungaria, in trecutu și in prezente: omu istorisit u mai multu cele intemplete.

A ascunde adeverul istoricu aru si o crima către vîtoriul nostru in general, aru și a ascunde ranele spre a nu se pute vindecă. Bunătățile trebilor, deca suntu, precum și erorile acelui, au sa fia intru asemenea materialu de inventiatura pentru noi cei ce avem parte la pregatirea vîtoriu-

lui. Si cumca avem, și romani, și unguri, și sasi și toti căti locuim in acestu colțu de Europa, destul de inventiato, ne documentează chiaru prezentul, carele ne astă seraci și fara cultură, inapoi a altoru popore europene, din cauza ca trecentul nu s'au folositu spre a ne intilege și a conlocă impreuna, pentru ce e mai naturalu, pentru cercuirea nostra comuna. Fantome mari in capul unor au adus de multe ori nefericiri mari pre capulu tuturor, și astădi se vede ca inca nu ne putem desbată de acesta miseria, pentru că in data ce exprima cineva o dorință de a fi in viitoru respectat fratiesce, se nascu temeri și resimtiuri și aceste mai suntu nutriti își de presupuri.

Nu intrâmu in tota amintirele celor ce s'au scrisu din partea diariului „Kol. Közl“ in urmă articulului nostru citat, ei i aducem aminte de recunoșterea sea propria unde dice, „ca recunoștemu și noi ca dorințele naționalității române inca nu suntu pre deplinu indestulite prin egală indreptătire dela 1848“, și întrebămu ca după o astfelu de marturisire, mai potențial se face imputarea: „ca nu e convenabilu și cavalerescu“, deca dicemul „ca avem multe inca pâna sa simu satisfacuti in drepturile ce le credem necesarie sp̄e a fi egali cu naționale coloanțorie“?

Dupa propriu marturisire a lui „Kol. Közl“ credem ca imputarea de mai susu numai are locu si nu mai poate fi vorba nici de unilateritate, după cum vrea sa ne caracterizeze articulul, pentru ca notiunea „egală indreptătire, și notiunea „nesatisfacere pre deplinu“ a egalei indreptătiri lamure scu pretensiunile românilor, din destul pentru ori ce omu politicu.

Le altintreia noi cugelâmu, ca deca va fi sa mai vorbimu despre dorințele noastre, aceea vomu avă ocasiune a o face, și inca inainte de deslegarea cestiunii naționalităților, ce nu demultu a promis duu ministrul presedinte a o pune pre tapetul in dieta.

Pâna onă alta noi amu dorî loialitate pentru loialitate, căci numai asi re putemu intilege.

Dietă Ungariei.

In siedintă dela 14 iuliu in casă deputatoru s'a continuat desbaterea specială din siedintă trecută. Inainte de acelă referă prezidentele despre o suplica a comitatului Carasiului in afacerea padurilor erariale arendate la nisces jidovi din Viena pre diece ani.

Presedintele e de parere sa se tramite harghile respective la comisiunea de petitioni. Babesiu propune ca acela suplica sa se transpună la comisiunea de petitioni cu insarcinarea de a o peractă afară de sirulu petitionilor, ce se și primește.

In siedintă dela 15 iuliu după autenticarea protocolului referă comisioanea centrală asupra incisiunii onorii §§ propusi de către ministrul de finanțe a se adauge la legea despre timbre și taxe. Aceste §§ determină măsurărea taxelor și adecă a siepediecea parto din darea fonciaria la pamenturi și a se sediecea parte la case. Comisiunea face propunerea ca cei numeri sa li se dea acestor paragrafi.

Mai departe se continua desbaterea despre legea după care are a se scote darea, carea se continua și in siedintă dela 16 iuliu, după ce presedintele face cazei cunoscute, că a sojitu din Peciu o reprezentare din partea alegatorilor lui Irányi.

In siedintă acelă se desvăluă o desbatere mai indelunga ab cărei origine se reduce la o propunere a lui Col. Tisza in sied. de alături eri. Propunerea lui Tisza purcede dela presupunerea că prin

proiectul de lege respectivă se subminează autonomia comitatelor.

In siedintă dela 17 iuliu după autenticarea protocolului siedintei trecute, presedintele prezinta scrisorile incurse, cari se indrumă la comisiunile respective, apoi anunță, că d. Macelariu are să facă o interpellare către ministeriu.

Eliu Macelariu: Mi-luau voia a cere cayentulu, pentru a indreptă, in numele meu și alu mai multor consoli, o interpellare către intre-gulu ministeriu, că către guvernul responsabile ungurescu. Intraceea inainte de a o face, acelă, fia-mi iertat, onor. casa, a premite o observare modestă.

Onorata casa! Voiu incercă a vorbi unguresc, de-si — firesc cu aprobarea onoratei case — cu ajutoriul acestei harthii. Asia e — supunendu-mo silei — voi vorbi unguresc parte pentru aceea, că sa nu umbl că in anolu tr. 7 Martiu cându, pre basea legei aduse pre calea cea mai constitu-țională și intărîta de Maiestatea Sea, amu voitul sa me folosesc de dreptul celu mai naturalu, adeca de dreptul usuărei limbei mele materne, dura-dure, onorâta casa m'a amutit; iéra de alta parte pentru aceea, pentru ca suns silitu a recunoșce, că de acelu dreptu nu me potu bucură in prezent, fiindu ca legea aceea, care a servit atunci de garanția, prin determinația pre inalta dela 20 iuniu a. tr. — de-si nu pre calea constituțională, ei pre calea ordinarii — s'a scosu din valoare, s'a stersu; s'a stersu pre harthia, inca din inimă națunei române nici odata! (Sgomotu cumplitu, presedintele suna clopotielul și admoniță pre vorbitoria.)

Intracea, vorbindu unguresc, trebuie se in-semnu, ca din acelă a-si voi a abdice pentru totdeună, nice de independentă patriei mele, nice de dreptul usuărei limbei mele materne. — Nu, pentru ca nu e pro lume potere, care sa me păta despoia de acea firma convincere, ca drepturile naționale mele nu suntu pierdute pentru totdeună, și ca acele-a, acuși său mai tardiv, și voru castiga valoare, pentru ca ce se ieă pre nedreptul și fără inviore comune, acea nu este pierdutu nici odata. (sgomotu)

Premitiendu aceste-a, me intorc la obiectul, despre care voiesc se interpeleză pre intregul ministeriu. (Saudim)

Onorata casa! Amu informație secură din Transilvania, că in urmarea unui procesu de presă, intentat contra lui Iacobu Muresianu, redactorul foilei politice „Gazeta Transilvaniei“, ce apare in limbă română in Brasovu, si directorul gimnaziului român de acolo, locuindu-a acestui-a și calcatu (scrutatu), și ca atâtu elu, cătu și mai multi canonici metropolitani și profesori din Blasius, s'au citat inaintea tribunalului scaunului Muresului (Aprobare sgomotosa) și ca, puin urmare, din partea organelor guvernului ungurescu responditoru, și poate din ordinarii acestei-a — spre cea mai adenca dorere și vătemare a națunei române — se face incercare, pentru a deschide mai multor bărbati destinsi și stimati ai națunei române, calea care conduce la temptatia.

Motivul acestei procedure teroristice, — ca-re nu se poate justifica nice din punctul de vedere al legilor positive, cu atâtu mai putin din punctul de vedere al unei politice sanetose — după cum se dice, este publicarea cunoscutului pronunțament din Blasius, care l'a facutu înțelegintă de acolo, cu ocasiunea maialului tenuu in Blasius la 15 mai a. c.

O casa! Amu servit in deursu mai multor ani la tribunal, și asi me rogu, sa nu credea nimenei, că sileandu o intrebare se decida tribunalul, dora a-si voi se preocupu acelă decizie și se alterezu neda-

pendintă judiciară; — nu, nici decât, pentru ca să în insuși recunoște, că de o administrație legală a justiției numai acolo poate fi vorba, unde nedependintă și libertatea procedurei judecării este ascurată, ci aducu înainte, o casa, pentru ca această cestiu momentosă are o însemnatate politică de o importantă mare, care, asié mi se pare, ca guvernul său nu o cunoște, său déca o cunoște nu asié precum este ea în adeveru.

Nu voiesc a me demite la o detaliare mai de aproape a pronunciamentului, pentru ca cred că toti lău-cunoștemu, atâtă inse ceteză a afirmă, că ar' fi fără mare retacire a crede, că acele trei postulate, care le cuprindă și din cari unul este mai dreptu de către celalalt, ar' fi numai productul unor nemultiamitii sengurateci și ca acelea n'ar esprime postulatele intregei națiuni romane, dicu ale într-eg-e-i națiuni, pentruca exceptiunea e atâtă de mica, în cătu déca ar' voi cine-va să numere pre degete, abia ar' avé lipsa de ambe manile. — Să afara de aceea, ar' fi trist, fără tristă lucru, că într-un statu constituționalu sa nu se pota esprime nici astfelii de postulate, carii său recunoscute de drepte și legali chiaru și din partea pre-natului tronu, prin atâtă și atâtă rescripte pre-nalit; și încă cu atâtă mai tristă, cu cătu în acel pronunciamentu nice cu unu unicu evenimentu nu se dăe, ca validarea postulatelor, ce cuprindă sa se încearcă afara de calea legală; ci chiaru din contra, său concepută și adresată guvernului pre langa espressiunea fidelitatei neclatite catra Domnitoru și a iubirii fratiescii catra celealte națiuni colocitorie.

E dreptu, să eu recunoscu, că pronunciamentul din cestiu trage la indoiala legalitatea uniunii din 1848; să dea acăstă e crima, să déca acăstă este totă crima pentru care cei mai susu amintiti său luatu sub cercetarea criminală, atunci nu numai acei-a, cari au suscrisă său au primitu acelu pronunciamentu, ci căti romani suntu în Ungaria și Transilvania, ba încă și una parte mare și energiosă a națiunei sasesci din Transilvania, încă ar' eadă în acea crima.

Despre fratii sasi amu afirmată numai aceea, despie ce sum convinsu, să ce au marturisită ei însuși la totă ocasiunea să mai vertosu în dielă din Sabiu, să adeca toți deputații și regalistii sasesci — afara de unul — să asiā repetescu, că aceea ce am disu, e, după intimă mea convingere adeverat. Sciu eu să aceea, că mai multe municipii sasesci au tramesu on. ministeriu adrese de incredere; sciu să aceea, că mai multi d'entre bărbatii primari și guvernului de acumu fura destinsu prin denumirea loru că cetățanii onorari; în fine înse sciu să aceea, cătu pondu sepote atribui astorii distinctiuni, mai vertosu déca consideru, că asemenei adrese au capetatu in guvernului cadiutu, de atari distinctiuni său bucurat să Bach, Schmerling, Koller-Stadler, Grim, Urban și alții.

On. casa! Nu voiesc, că din incidentele acestă se însuși defectele numerose și esentiale ale I art. din a. 1848, cari defiope, considerându-dreptul publicu alu Transilvaniei, să judecăndu din punctul de vedere alu moralității, facu din articululu acestă ori-ce alta, numai nu lege justă, onesta, și oblegatoriu, — ci rezervându-mi acestu dreptu, me tînu de detorintia fatia cu mandantii mei și scump'a mea patria, a dechiară pre fatia să cu acea sinceritate, că totu patriotul credintosu detoresce patriei și consecinție sele, — a dechiară, de să nu în numele națiunei romane, căci la acăstă n'amu dreptu, dar' că fiul ei credintosu: că națiunea română nu e amică uniunii precipitate din 1848, să nu o consideră că legală.

Asiā e, on. casa, pentru români transilvaneni uniunea nu e altă decâtă eflusul fortiei, vătămarea cea mai adenea să mai simtibila a onorei națiunei, ba încă mai multă decâtă acăstă: o sentință de moarte, să la ascultarea acestei sentințe e neposibilă a tacă, acăstă aru fi contră natură. (Frematu, strigări; Asiā ce-va nu se poate suferi. Presedintele se indrepte pre vorbitoriu la ordine)

Presedintele: Me vedu silitu a- trage atențiuinea dlui deputat, că noi ne-amu adunat sub scutul legilor noastre să suntemu obligați a ne săfătu după ordinatiunile acelor'a, a ne conformă după densele să le respectă. Espectaculorii dlui deputat se opnu respectului cuvenitul legei. Atragendu-i atențiuinea dlui deputatule rogu, că sa aléga mai bine cuvintele în predarea sea, căci altminteră in puterea ce mi-o da regulamentul voiu fi necessitatuo a cunoscă ca-

să, că să denegă dreptulu de a vorbi mai de parte. Postesc dle a continuă.

Aduceti-ve bine aminte, d-loru! că a respunsu națiunea magiara în 1849, cându fortă, prin constitutiunea martială, sterse pre națiunea magiara din stîrul națiunilor viu și nedependinti, să facă, să incete tiér'a a există că atare; său cu alte cuvinte, cându dicea puterea: Tu trebuie să mori! Ora nu respondă: „Ba, eu vréu să viezu, să mai de graba facu, ea péra acea putere, care vrea să-mi ieșă vieti?!”

Presedintele. Odată amu chiamată pre dlui deputat la ordine; de a două ora și atragă atențiuinea, că déca nu se poate acomoda legilor, voiu rugă cas'a sa-i detragă cuventul. Cu acăstă dura mai atragu odată atențiuinea dlui deputat; altminteră voiu rugă cas'a sa decida.

Mace lariso. Sa-mi sia permisu a-mi motivă interpellatiunea (Acăstă nu e motivare).

Presedintele. Nu te impiedeca în acăstă nimenea, numai espressiunile d-tale sa nu lovescă in lege.

Mace lariso. Asíă cred că nu lovesc.

Acum totu acea națiune, care pre tempulu acelă a respinsu cu atâtă rezoluție sentinția de moarte enunciata in contră ei, — acum o națiune abia de 5 milioane adresă totu acelu cuvintă cătra națiunile nemagiare de 11 milioane de susfete, să acesoră să nu le sia iertău a dice nici atâtă: „Fratilor! să noi vremu să viăm, să noi ne iubim patria și națiunea nostra?!”

A prelindă acăstă, dniloru, în secolul alu XIX, aru fi atâtă cătu a se opune spiritului tempului; la asiā ce-va națiunea română nu se va dejosă nici odata.

Asiā explica să consideră națiunea română uniunea din 1848, să repetescu, privescă-se acăstă că crima său că merită, nu se poate atribui pronunciamentului, acăstă e înradicată in inimă națiunii române. La acăstă n'a fostu să nu e de lipsă nici o agitare, nici o iritare. — Si apoi nu numai români sustinu, că art. de uniune din 1848 n'are putere de lege, să prin urmare Transilvania e tiéra nedependintă, — acăstă să a disu de atâtă și atâtă ori in pre-inaltele rescripte; bă chiaru în a. 1848 uniunea Transilvaniei cu Ungaria s'a enunciata numai in principiu, să asiā ceteză a dice, că tocmai on. guvern e causă, că există încă atâtă de mare diferență in pareri despre nedependintă Transilvaniei, pentru că n'a subșternutu nici pâna in diu'a de astăzi proiectul de lege pentru executarea uniunii.

Nu pentru legalitatea acelu articulu de uniune amu intratru noi deputații români din Transilvania in sal'a acăstă, — afara de unul să acăstă e deputatul Iosifu H o s z u, (Vivate frenetice din tōte părțile) — bine, d-loru, să eu dicu: sa traiescă, sa traiescă, că să poată gustă ameraciunea decepțiunii (amagirei) — nici n'amu venită noi aici, că să cersim o bucatura de pâne, precum credu multi in cercurile mai înalte, — că amu intrat aici din supunere cătra Majestatea Sei domnitorul nostru, mai departe amu făcutu acăstă, pentru că să dâmu dovăda reprezentantilor națiunilor surori, că nu vremu, să perdem nici una ocasiune pentru contilegerea pacinica, — dar departe de totu cugetulu, că prin esercerea acestui dreptu restrinsu se stirbimu nedepediția Transilvaniei.

Altcumu potu asigură pre on. casa, antipathia contră uniunei din a. 1848 nu se poate atribui nici o vre-unei stâruinte nelioiale, nici antipathiei contră națiunei magiare, nu, repetu, nu, ba potu dice, că națiunea română regretă adencu, că guvernul de acum (celu din Vienă, că și celu din Pest'a) in locu de a recunoșce adeveratele sale interese, să in locu de a se strădui, că prin indesulirea națiunilor nemagiare, respective negermane, se castige simpatiele acestor'a, cari facu poterea sâa-cârui guvern, — in locu se fia dreptu cătra națiunile nemagiare și negermane, partinescu politică nefericita și aristocratică a polonilor, care aspiră după egemonia și eră mai aplecată spre orice, de cătu se recunoște să indesulă pretențiunile drepte ale fratilorloru loru ruteni și ruși, — stare politica, care nu-si cauta găriantile nedependintiei sale in libertatea comună a națiunilor, că in conchii straine și in apesarea altoru națiuni.

Acăstă e politica guvernului de acum, că magarii și companistii loru din Vienă din colo de Lait'a, se apese pre celealte națiuni, eu înse nu credu, că prin acăstă imperiul austriacu-magiaru

se devina când-va tare să potintă, ceea ce se poate numai prin indesulrea dréptă a futurorū națiunilor, ce doresc din inima curată.

Cu aceste-a mi-ieu libertatea a depune interpellatiunea anunțată pre mes'a on. case, recomandând-o atenționei și considerației ministerului și a on. case.

(Va urmă.)

Cuventarea deputatului Mateiu Papp Grideanulu tinuta in siedintă din 26 Iuniu a. c. in dieta din Pest'a. *)

Onorata casa! Prin §-ulu alu 12 din legea relativă la darea spiritușelor, care s'au cefită eri definitiv, se concede locuitorilor de pre-pamentul secuiescă, că pentru înlesnirea tinerei vitelor preste ieră se făra vinarsu cu caldări mai mici, din materiale, care continuă in sine faina.

Pre cându s'au pertractat proiectul acăstă de lege in siedintă sectiunala amu făcutu unu proiect de decizie, că favorisarea acăstă sa se estindă să preste districtul Fagarasiului, acestu proiectu insa s'a modificat în acolo, că concesiunea despre serberea de vinarsu in caldări mai mici să se estindă preste toti locuitorii tierii; ajungendu acestu proiectu de lege pre măs'a dietei mă nut itu acea speranță, că acestu beneficiu se va estinde nu numai preste pamentul secuiescă, dura preste toti locuitorii tierii, să intemplatu insa ca proiectul acăstă de conclusu s'a resposu la votarea definitiva să pentru aceea eu n'amu pututu face in momentul acelă ierăsi propunere, că concesiunea să se estindă eschisiv, preste districtul Fagarasiului. Onor. casa! eu nu veiu să nici n'amu dreptu a atacă o lege dejă adusa, de să acăea nu e încă sanctiunata, dura precum are fiescă care deputatul asiā să eu amu același dreptu că se propună estinderea unui beneficiu, — nu numai că să se cu-prindă într-o lege de nou adusa, că și a aceliasă, care s'ară cuprinde in vre-o lege mai vechia — să preste aceiasă locuitori cari suntu eschisi din usucarea aceliasă beneficiu.

Pentru aceea eu dreptu potu prelindă că să se estindă concesiunea din legea adusa despre darea spiritușelor și preste locuitorii din distr. Fogarasiului.

Locuitorii districtului Fogarasiului suntu; atâtă cu privire la obiceiurile și drepturile lor vechi, cătu și cu privire la purtarea servitului militarescă și alte greutăți, apoi să cu privire la natură locului și sterilitatea pamentului întracea stare și sorte și-nistru ca și locuitorii de pre-pamentul secuiescă;

Deci déca să respinsu proiectul de conclusu generalu, pentru aceea locuitorii districtului Fagarasiului nu potu să eschisi dela usuarea beneficiului votatu pentru secui.

Déca beneficiul acăstă decisu pentru secui conține in sine o astfel de concesiune, prin care erariul are ceva dauna, atunci dreptatea aduce cu sine, că și locuitorii acelăi, cari suntu de o stare și sorte cu secuii, se să impartă eschisa din beneficiul acelă.

Déca insa acăstă concesiune nu confine in sine unu astfel de beneficiu, care ar-și spre dauna erariului, — de care nici eu n'ulu consideru, pen-truca usuarea aceliasă concesiuni se permite nu pre responderea unei contribuții și asiā erariul nu face nici una jertfa, — atunci cu atâtă mai vertosu aduce dreptatea cu sine, că concesiunea acăstă se se estindă să preste ceialalti locuitori.

Onorata casa, mai e o cauza să mai ponderosă, care me indemnă că se facu propunerea acăstă, să accea este, că pre cându pre-pamentul secuiescă cu pulsina exceptiune locuiescă secui, pre atunci in districtul Fagarasiului cu o exceptiune mica locuiescă români.

Deci dura, déca secui se impartă eschisa de concesiuni ieră români nu, atunci cătă ansa se da spre jelișe plansori și neintelegeri, sum datoriu a amintit acăstă din sentiu datorintei mele fată cu transmitatorii mei dura suntu datoriu și onoratei case cu aceea că se nu se poate aduce mai tardiu acea escuare inainte, că impregiurarea acăstă ou. case n'a

*) De-si s'a întărită publicarea acestei cuventări, totuși spre informarea publicului sedusu prin raportele cele tendențioase ale unor foi ne yedem provoati a publică acăstă cuventare să propunere, din care se vedea lamurită, că facendu-se la ordinea dilici o propunere in sensu mai largu, ablegatul Fagarasiului nu o a pututu conturbă cu o propunere restrinsă numai la acestu district, ci numai după ce propunerea aceea mai largă făcută in favoarea intregei tieri, a cadiutu, a cercatul cu propunerea in favoarea comunităților sei. Nota coresp.

Eu amu avut la mine un revolver cu 6 trasatori, care mă amu fostu cumpărat pe banii mei. Tempul cându mă amu acușat nu lă potu spune. Tendinția mea au fostu, de a-mi resbună pentru fratele Liubomir, ce siedea prințu. Pe Căsta eu lă amu invitatu, nu elu pe mine. Noi nu ne amu îngrijit de altă, decât de omoru. Eu cu Marzai ilovici me aveam bine, fără a fi fostu amicu cu elu. Elu venea adeseori la fratele meu Paulu, fiindu unu plenipotentiul de alu lui. Nice nu tagadescu a fi cumpărat pe banii lui Paulu în Austria trei revolvere și trei hânciare cari mai tardiu se sfăla la Marici și Rogici.

Președ: Ce mai ai de a observa?

Acușat: Eu intrădeveru amu puscatu asupra servitorului și asupra domnisoriei Catarină, insă fără voia de ai vulneră, căci sciamu, că sunu nesecu victime nevinovate. (Risu în publicu.) Eu și a-si și potutu omor — ca mi-au fostu destulu de aproape — insă nu amu voită. (Servitorul Mita care se astă de fatia cu mână pusa în scandurile, striga: „dar de ce ai imposicalu?“)

Procurorul de statu. Me rogu de a se luă această descoperire la protocolu.

Secretariul o scrie.

Acum vine înainte alu patrulea frate Liubomir Radovanovici. E de 34 1/2 ani de betranu, de structură indesata, cu unu capu și obrazu mare. Însăriarea să arată unu feliu de nepasare nobila. Pentru diferito inselacioni ce le au comis în praxis să de advocatu, su osinditu la o prisone de 7 ani, dar și aci continua cariera să cea criminale, căci o legă pentru elu nu sau scrisu nice odată.

Președ. Respundeti la para?

Acușat. Ce ié de a respunde? Eu nu amu înrolat pe nimenea nice amu omorit pe cineva, și arme nu amu avutu. Sa spuna vre-unul, că lămu sedusu? Ca li amu scrisu lui Paulu o epistolă cifrata, acăsta e dreptu.

Procurorul de statu. Epistolă aro și sa se cetășca pentru o deslucre mai buna a lucrului.

Președ: (către unu jude). Binevoiti a cetăști epistolă.

Judele (cetesce): „21 Maiu (3 Iunio) 1868, Pajal Marici au fostu eri sări intrădeveru în pericolu cerbilor; eu insuți amu vediutu teii în care au tăiatu crucei și mucurile de sugare, ce le au sumatu. Numai cinci urme au fostu indepartat din drumu, insă ventul lă va fi impedeat de a audi ceva, eu cercăi a merge: era tacere, și abia mi se simți umbrelulu. Eri dise elu, ca au fostu la isvorul celu micu și acolo s'ară fi potutu crucisie. (Marici și George Radovanovici.) Deci sa vina și astădi, și vino și tu, spre a ve pote consulta despre cele urmatore. Liubomir.“

Adresă sună: „Domnului Paulu Radovanovici.“

Procurorul de statu. Această epistolă documentează intenția asasinatoare și revoluționare.

Președ: (către acușat:) Este astă?

Acușat: Da.

Președ: Mai ai ceva de a observa?

Acușat: Nemicu. Unu societariu e acela, care pără arme, face propuneri altora, eu dar nu sumu unu societariu, fiindcă nu amu avutu nice arme, și nu amu sedusu nice omeni.

Președ: Ce mai ai de a dice?

Acușat: A-si pune lui Marici o întrebare.

Președ: Unu acușat nu poate pune altui acușat întrebări, aceasta fi compete numai tribunului.

Acușat: Bine.

Președ: Mai ai de a face vre-o observare?

Acușat: Deocă e astă — atunci nu mai amu nice u'a. (Se duce la locul seu.)

Dupa Tassa Ieremici, care nu spune niciu esențialu vine alu trei spre diecelea și celu de pre urma dintre acușati, Sima Nenadovici la peatractare; Elu e fratele principesei Persida consortei lui Alessandru. Această e de 29 de ani are o fatia aristocratică fină, tresuri nobile și marcate. Liniscea sea pare a fi afectata, insă din purtarea să intrăga se cunoște oare-care nobilitate. Se joca cu lantul dela orologiul seu, și mai adeseori bagă manele în buzunarul. Asupra publicului aruncă privirele sale cu oare care curiositate.

Elu au fostu oficieru în armata austriacă cuită insă în anul 1862 și de atunci trăia fără o ocupație determinată.

Președ: Ce aveți de a aduce în contră parte?

Acușat: Eu amu de a mai spune unele, desigur ce a fostu mai esențialu amu descoperit înaintea judeului investigatori.

Președ: Decei spuneti, ce aveți de a mai spune?

Acușat: Me rogu de a mi se cetăști mai multă marturisirea facuta înaintea comisiunii, spre a-mi putea rezistă în minte, care puncte a-si avea de a mai ilustra.

Președ. (către secretarul.) Binevoiti a o cetăști.

Secretariul (cetesce): „În 23 Iunie 1868 disereti, că vă atingeasă cu Paulu Radovanovici despre asasinarea principelui, mai târziu tagadită, de-si Paulu Radovanovici marturisescă a fi vorbitu a deseori cu dăta despre acăstă, fiindcă erai nemultămitu cu principale, că și elu; asemenea ti-ai spusu apriat: „ca principale se va omori în casă domnei Tomanya“. Mie nu mi-a spusu Paulu nimică despre intenția asasinatoare, ci numai că fierbe. Acăstă mi-a spus o către Pasci, eu privindu insă aceste cuvinte că o simplă flăcă“. „Ce intielegeti sub cuvintele: „că în România?“ „Eu găndeam, că va constringe pre principale să abdice, precum său înțeptat cu Coză, dăta mergeai a deseori la Paulu, precum și elu la dăta, să acăstă amicia, precum și preumblarea cea adesea înaintea casarmei demonstră participarea dăvăstră la complotu. De aceea e mai bine, că să spuneti întră cătu a-ti participat?“

„Ce privescă conjuratiunea, eu nu amu sciutu nemică, că o atare se fia în jocu. Despre vizitele mele la Paulu m-amu declarat dejă; la casarma amu fostu în septembrie aceea căndu său înțeptat omorul sărăcău“. Din schimbarea setiei se vede, că dăta dăbiu ai acceptat asasinul său ca planul de revoluție ti-ai fostu bine cunoscutu“.

Eu credeu a fi respunsu de ajunsu la punctele aceste; de a-si săi sciutu mai înainte ceva despre omoru, atunci eu nu a-si săi remasu aici, unde starea mea, că neamă a unei dinastii esilate din tierra aru putut să amenintă, pre cându în Austria nu a-si avea de a me teme de nici unu atacu. „Unde a-ti fostu în séră aceea?“ A casa în societate cu domn Stanojevici, Paulu Radovanovici și Mitrichevici. „Cându ti-ai spusu Paulu că fierbe lăti întrebătu ca cine fierbe și ce se fierbe?“ „Bă“

Secretariul (cetesce cercetarea din 25 Iunie): „În lună lui Maiu a-ti voită a merge în Bosniă — în care cauza?“ Amu fostu la domnul N. spre a-lo rugă de sucursulu său spre scopulu revoluționarei Bosniei; elu dise:

„Bosniă e că o fată mare de maritatu, cine o cere acela o capătă, mie mi aru placea, că Bosniă se vine în mâinile unui Slavu ieră nu intra unui strainu.“

Eu săi respunse, că nouă ne lipsescu banii, săi să mai acceptem inca 14 dile pote că ne sprigimă regimulu.“ Elu dise insă „regimulu nu voește a întreprinde nemicu, de oare ce nisuesc inca după o desvoltare internă“. „Singuru a-ti mersu în Bosniă?“

„Da. În anul trecutu amu fostu acolo să me înștiintasem, spre a nu suscita vre-o suspiciune la comandă turcescă.“

„Vorbiți cu Pasi'a despre politica?“ „Bă; ii descooperi numai, ca me ducu la Sarajevo în afaceri particularie; amu vorbitu cu ajutoriul unui dragomanu, nesciindu Pasi'a nici nemtiescă nici serbescă.“ „Ce pasi a-ti făcutu spre a provoca o revoluție?“ Eu me întelesc că nu mai cu... să acestui a fi jucă numai banii mei la inimă.“

„De ce a-ti voită dura se întreprindeti o ierășie calatoria în Bosniă?“ „Findu că mă amu fostu adresat către domnul N. N. care cunoște bine locurile săi are o influență mare, să lă amu rugat, să-mi stea întră ajutoriul că călău mai ingrăba să-mi ajungu scopulu“. „Ve ati rezervat vre-unele din cele 15-20 revoltere cele ati cumpăratu în Vienă?“ „Nici unul; cutiuă au mersu nedescăpată direct la locul destinat. Trei revoltere amu avutu acasa, unul insă mi săi furat.“ „Aveți unu cutiu?“ „Unul cerchesianu, care lău adusu tatăl meu din Rusia“. Purtat revoltere la dăvăstră?“ „Bă, fără numai căndu me ducu la vre-un balu, să me rentoreu tardiu acasă.“

Președ: Astă ati disu?

Acușat: Astă.

Președ: Ce ati avea de a mai observa? Acușat: Eu observu că procurorul de statu nu au amintit, spre ce scopu mă amu acușat reserverele, cari nu stau nici în combinație cu catastrofa acăstă, de oare ce acestea nici nu s'au trimesu aici. Así avea de a-mai face unele observări la invinsuirea mea, de aceea me rogu să mi se cetășca.

Procurorul de statu. Nu e de lipsă. Vină dătă e dovedita și acăstă e destul. Dătă faci vinovatul de următoarele momente: 1. Paulu, că capulu complotului, ve acușa prin aceea; dicendo, că fi alti acordat planurile lui. 2. Dăta insuși admiti a si avutu cu Paulu și George Radovanovici adeseori întâlniri; acestea insă suntu conjuratorii principali; și 3. că nu de multă ati cumpăratu arme.

Acușat: Cele 3 revoltere mi au remasu dela tatăl meu — eu nu amu avutu lipsă de a le cumpăra. Cu Paulu trăiam în amicia, fiindcă me aveam bine cu elu.

Procurorul de statu. Eu remanu pre langa opinionea mea — tribunalul va face sentință după rezonamentul seu.

Acușat: Desi nu me pricepu în cause procesuale insă totuști vedu că dăvăstră cu totu de-dinsulu demonstra că a-si săi cumpăratu arme — desii nu lămu cumpăratu pentru Serbia. Ei nu amu aprobatu nice propunerea lui Paulu, și de două luni nu amu vorbitu cu elu nice vorba despre acăstă. Eu insu'mi amu incrementu, căndu întielesc catastrofa. (Publicul da din capu și ride.)

Acum se cetește depusele surugiu lui Paulu, care dice, că de căte ori au dusu pe domnul său în decursul lunei din urma la Topcider, totodată au aflatu pe Sima Nenadovici acolo. Bucătarul spune, că Paulu Radovanovici era sărăcătă adeseori la Sima și noaptea, pana către 12 ore; căte odată veneau și diminuția acasă. În fine se cetește depusele unui oficieru, care sau preambulat cu Sima în 11 Iunie; căndu său publicat omorul. Sima său facutu palidu în fată și se perdut cu Videj, pe care'l astă la casarmă.

Președintele anunță, că pronunciarea sentinței va fi luni în 29 Iunie a. c. la 8 ore diminuția.

(Într'acea divarele spune, că în 16 ale lunei acestea se va mai continua încă per tractarea finale.)

Incunoscentiare.

Subscrisul Consiliu administrativ al Bancei generale de asurări reciproce

„Transilvania.“

face prin acăstă cunoscutu, că statutele societății s'au aprobatu de către înaltul Ministeriu reg. ung. de agricultură, industria și comerțul cu decretul din 1 Iunie 1868 Nr. 7649, ca prin urmare constituirea consiliului administrativ e dusa în deplinire și că în curențu va urma provocarea de imparteșire la fondul de intemeiere în sensul statutelor.

Da conducatoru alu Directiunei generale (director generalu) s'a denumit Domnul Adolf Worell.

Locurile unde se potu face subscrieri la actule sondului de intemeiere, timpul cu care să se nepe primirea de asurări, cum și activarea săptămîna a societății, se voru face în deosebi cunoscute.

Sabiu, 14 Iuliu 1868
Franciscu Baron de Mylius, Camerariu c. r. Președinte

Ioane Hania, Protopopu Vice-prefect
Iosifu Baron Bedens, Consiliariu de tribunul urbarialu Vice-prefect

Iosifu Wächter, Dr. de medicina
Danilu Czeckelius, inginer superior
Enricu Schmidt, profesorul

Iosifu Stoss, comerciantu
Gheorghe Brukner, avocat provincialu
Ioane de Bechy, avocat provincialu
Ioane Brote, proprietarul

I. P. Kabdebo, banchieru
Iosifu Kovács, consiliariu de contabilitate
Gustavu Kapp, senitor Magistratualu

Iacobu Pologa, Consiliariu de curte în pensiune
Danilu Meltzer Jon. proprietarul

Victoru Sil advocate
secretariul Consiliului administrativ